

حمله های نظامی را متوقف کنید

دیپلماسی جهانی برای اعلام هرچه زودتر آتش
بس فعال شود

ننگ و نفرت بر جنگ افروزان، جنایتکاران جنگی
و مدافعین حمله های نظامی

سرنگون باد حکومت های جنگ طلب و دیکتاتور

گسترده تر و مستحکمتر باد همبستگی اکثریت اهالی

جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا - اسرائیل

و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت

حکومت جنایتکار اسلامی در ایران

- خطر اعدام 7 زندانی سیاسی!

- حمله هوایی آمریکا - اسرائیل به شرکت کشتی سازی اروندان در خرمشهر و شرکت تعمیرات کشتی پرشیا هرمز متعلق به کشتیرانی ایران ، اسکله صیادی دوحه در جزیره قشم ، اسکله صیادی - تجاری بندر چارک و دانشکده دندانپزشکی کرمانشاه

- تهران بدون پناهگاه؛ چهار پناهگاه برای تهران کافی است؟!!

چرا با وجود پیش بینی وقوع دوباره جنگ، مردم بی پناهگاه ماندند؟

پناهگاه یا پارکینگ؟ نسخه عجیب مدیران شهری برای نجات جان مردم

- #کوله پشتی های_رها_شده

کودکان قربانی جنگ؛ زندگی های قطع شده

- یونیسف: عمیق‌تر شدن بحران برای کودکان، پس از یک ماه جنگ در خاورمیانه

علاوه بر آمار تکان‌دهنده تلفات، تأخیر و اختلال در عملیات امدادرسانی کودکان را در سراسر جهان با خطر مواجه کرده است.

- رفیق سیامک مؤیدزاده جهان ما را بدرد گفت!

*خطر اعدام 7 زندانی سیاسی!

محمدامین بیگلری، شاهین واحدپرست کلور، ابوالفضل صالحی سیاوشانی، امیرحسین حاتمی و علی فهیم، پنج زندانی سیاسی که در جریان اعتراضات دی‌ماه سال گذشته توسط دادگاه انقلاب تهران به اعدام محکوم شده بودند، به سلول انفرادی در زندان قزلحصار منتقل شده‌اند.

همچنین وحید بنی‌عامریان و ابوالحسن منتظر، از زندانیان قزلحصار، در خطر اعدام قرار دارند.

با توجه به اعدام چهار زندانی سیاسی دیگر طی روزهای اخیر، انتقال این زندانیان موجب افزایش نگرانی‌ها درباره سرنوشت آنان و خطر اجرای احکام شده است. جمهوری اسلامی از شرایط جنگی جهت اهداف سرکوبگرانه خود استفاده می‌کند.

برگرفته از کانال دانشجویان متحد

*حمله هوایی آمریکا - اسرائیل به شرکت کشتی‌سازی اروندان در خرمشهر و شرکت تعمیرات کشتی پرشیا هرمز متعلق به کشتیرانی ایران، اسکله صیادی دوحه در جزیره قشم، اسکله صیادی - تجاری بندر چارک ودانشکده دندانپزشکی کرمانشاه

چهارشنبه شب (12 فروردین)، شرکت کشتی‌سازی اروندان در خرمشهر و شرکت تعمیرات کشتی پرشیا هرمز متعلق به کشتیرانی ایران، اسکله صیادی دوحه در جزیره قشم، اسکله صیادی - تجاری بندر چارک ودانشکده دندانپزشکی کرمانشاه مورد حمله هوایی آمریکا - اسرائیل قرار گرفتند.

تهران بدون پناهگاه؛ چهار پناهگاه برای تهران کافی است؟!

چرا با وجود پیش‌بینی وقوع دوباره جنگ، مردم بی‌پناهگاه ماندند؟

پناهگاه یا پارکینگ؟ نسخه عجیب مدیران شهری برای نجات جان مردم

براساس گزارش رسانه ای شده بتاريخ 12 فروردین، در این روزهای جنگی تنها چهار ایستگاه مترو به‌عنوان پناهگاه به تهرانی‌ها معرفی شده است. مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران پیش از شروع جنگ کنونی گفته بود در صورت بروز بحران، جلسات شورای شهر در یکی از ایستگاه‌های امن مترو برگزار می‌شود.

سؤال اینجاست که اگر پناهگاه‌هایی برای برگزاری جلسات غیرعلنی مسئولان وجود دارد، چرا شهروندان عادی از این امکانات بهره‌مند نیستند و آیا چهار ایستگاه مترو برای ایمنی جمعیت پایتخت

کافی است؟ این در حالی است که با وجود این که مسئولان و کارشناسان از همان زمان پایان جنگ 12 روزه پیش‌بینی می‌کردند که جنگ دیگری در راه خواهد بود، اما اقدامات مؤثری برای ایجاد یا در نظر گرفتن پناهگاه‌های بیشتر برای شهروندان در هشت ماه فاصله میان دو جنگ انجام نشد.

در حالی که از زمان پایان جنگ قبلی تا شروع جنگ جدید، مسئولان شهری فرصت حمایت از جان مردم را به بطالت گذراندند و با تصویب قوانینی مهمل مانند «تاب‌آوری شهر تهران»، فرصت‌ها را از دست دادند، تهدیدها به‌صورت واقعی و ملموس در حال افزایش بود.

مفهوم تاب‌آوری، اگرچه در ادبیات مدیریت شهری مفهومی مهم است، اما بدون وجود زیرساخت‌های امن به یک شعار بی‌اثر در زندگی شهروندان تبدیل می‌شود. شهرهای ایران و تهران در حالی با نبود پناهگاه دست‌وپنجه نرم می‌کنند که در چند ماه اخیر، تحلیل‌گران و سیاسیون بسیاری وقوع این جنگ را پیش‌بینی کرده بودند؛ پیش‌بینی‌هایی که در رسانه‌ها، گزارش‌های تخصصی و حتی برخی محافل رسمی مطرح شده بود، اما به نظر می‌رسد که این تحلیل‌ها در فرآیند تصمیم‌گیری شهری چندان جدی گرفته نشد.

****کوله‌پشتی‌های رها شده**

کودکان قربانی جنگ؛ زندگی‌های قطع شده

در جریان فاجعه دلخراش در دبستان دخترانه‌ی «شجره طیبه» میناب، دست‌کم ۱۰۸ کودک بی‌گناه جان باختند.

در تداوم این جنگ در شهرهای دیگر نیز هر روز جان کودکان بیشتری گرفته می‌شود؛ کودکانی که هیچ نقشی در جنگ ندارند، اما بیشترین خسونت را متحمل می‌شوند.

هر **#نیمکت خالی** و هر **#کوله‌پشتی رها شده** یادآور نسلی است که از حق زندگی، امنیت، آموزش و آرامش محروم شد؛ نسلی که آینده‌اش با خسونت و بی‌رحمی ربوده شد.

نام کودک: فاطمه‌زهره نصرآزادانی، ۶ ساله

محل حادثه: **#اصفهان**

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: آریا گودرزیان، ۶ ساله

محل حادثه: **#اصفهان**

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: محمدطاها نجفی، دانش‌آموز

محل حادثه: **#اصفهان**

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: مهرداد مقتی پور، دانش آموز

محل حادثه: #اصفهان

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: رادمهر وفایی، ۵ ساله

محل حادثه: #اصفهان

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: محمد طاها خودسیانی، ۵ ساله

محل حادثه: #اصفهان

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: هدی دلیری، ۸ ساله

محل حادثه: #اصفهان

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

نام کودک: فاطمه زهرا نصرآزادانی، ۵ ساله

محل حادثه: #اصفهان

تاریخ: فروردین ۱۴۰۵

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران این فاجعه را محکوم می‌کند و تأکید دارد که کودکان و مدارس هرگز نباید به اهداف جنگی تبدیل شوند. خواست ما پایان فوری خشونت و تضمین امنیت جانی دانش آموزان است.

توجه: اطلاعات این گزارش همچنان در حال تکمیل است. شورای هماهنگی از معلمان، کارکنان آموزشی و افراد مطلع درخواست می‌کند در صورت دسترسی به هرگونه اطلاعات موثق درباره تعداد قربانیان، نام‌ها، تصاویر یا جزئیات حادثه، آن را برای تکمیل این گزارش با ما به اشتراک بگذارند.

این پست با دریافت اطلاعات تکمیلی به‌روزرسانی خواهد شد.

(برای مشاهده تصاویر به کانال شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران مراجعه کنید)

***یونیسف: عمیق‌تر شدن بحران برای کودکان، پس از یک ماه جنگ در خاورمیانه**

علاوه بر آمار تکان‌دهنده تلفات، تأخیر و اختلال در عملیات امدادرسانی کودکان را در سراسر جهان با خطر مواجه کرده است.

01 آوریل 2026

UNICEF Iran

با گذشت بیش از یک ماه از تشدید درگیری‌های نظامی در خاورمیانه، این مناقشه همچنان تلفات سنگینی را بر کودکان در سراسر منطقه تحمیل می‌کند. طبق گزارش‌ها، تا کنون بیش از ۳۴۰ کودک و نوجوان کشته و هزاران نفر مجروح شده‌اند. این آمار شامل ۲۱۶ کشته و ۱۷۶۷ مجروح در میان کودکان در ایران، ۱۲۴ کشته و ۴۱۳ مجروح در لبنان، ۴ کشته و ۸۶۲ مجروح در اسرائیل، ۱ کودک کشته در کویت، ۴ کودک مجروح در بحرین و ۱ کودک مجروح در اردن است. بیشترین تلفات کودکان، در اولین روز جنگ و در پی حمله موشکی به مدرسه «شجره طیبه» در ایران رخ داد که منجر به کشته شدن ۱۶۸ کودک شد.

حملات بی‌وقفه طرفین درگیر در چندین کشور، در حال تخریب و آسیب رساندن به تأسیسات و زیرساخت‌هایی است که زندگی کودکان به آن‌ها وابسته است، از جمله بیمارستان‌ها، مدارس، و سیستم‌های آب و فاضلاب.

در همین بازه زمانی، خشونت‌های جاری در دولت فلسطین، شامل غزه و کرانه باختری، منجر به کشته شدن ۱۶ کودک فلسطینی و مجروح شدن بیش از ۵۰ نفر شده است.

کاترین راسل، مدیر اجرایی یونیسف، درباره این رویدادها می‌گوید: «کودکان در منطقه در معرض خشونت‌های هولناکی قرار دارند، در حالی که دقیقاً همان سیستم‌ها و خدماتی که قرار است امنیت آن‌ها را حفظ کنند، مورد حمله قرار می‌گیرند. اقدام فوری همه طرف‌های درگیر برای محافظت از جان غیرنظامیان و رعایت حقوق کودکان ضروری است.»

در سراسر منطقه، بیش از ۱.۲ میلیون کودک بر اثر بمباران‌ها و دستورات تخلیه که باعث خالی شدن کل جوامع شده، آواره شده‌اند. این تحولات ناگهانی اغلب با قرار گرفتن در معرض رویدادهای آسیب‌زا (تروماتیک) و از دست دادن تمام چیزهایی که زمانی به کودکان احساس امنیت می‌داد، همراه است. مشخص است که قرار گرفتن طولانی‌مدت در معرض خشونت و ناپایداری، تأثیرات ماندگاری بر رشد مغز، تنظیم هیجان‌ات و سلامت روان در بلندمدت دارد.

خصوصیت‌های جاری به‌طور فزاینده‌ای بر کودکان در خاورمیانه و فراتر از آن تأثیر می‌گذارد. یونیسف تخمین می‌زند که اختلالات ایجاد شده در خرید، تولید و حمل‌ونقل ناشی از این درگیری‌ها، می‌تواند منجر به تأخیر تا ۶ ماه در رسیدن کالاهای حیاتی به کشورهای سراسر جهان شود. پیش‌بینی می‌شود قیمت جهانی نفت تا ۲۰ درصد افزایش یابد که می‌تواند منجر به افزایش هزینه‌های تولید اقلام حیاتی از جمله واکسن‌ها و محصولات تغذیه‌ای و همچنین هزینه‌های حمل‌ونقل شود. علاوه بر این، چالش‌های لجستیکی مانند ازدحام در بنادر و طولانی شدن مسیرهای کشتیرانی این مشکلات را تشدید کرده است؛ به‌طوری که تغییر مسیرهای دریایی تا چهار هفته به زمان ترانزیت اضافه کرده است.

یونیسف در پاسخ به اختلالات زنجیره تأمین جهانی، با فعال‌سازی مسیرهای جایگزین هوایی، زمینی و دریایی، متنوع‌سازی منابع تأمین کالاهای استراتژیک نجات‌بخش و پیش‌انداختن فرآیند خرید برای جبران زمان‌های طولانی ارسال، در حال حفظ جریان پایدار کالاهای ضروری برای کودکان در سراسر جهان است. علاوه بر این، یونیسف به‌طور فعال در حال مذاکره با شرکت‌های حمل‌ونقل است تا سقف هزینه‌های اضافی را تعیین کرده و اولویت را به کالاهای بشردوستانه اختصاص دهد تا اطمینان حاصل شود که مناطق آسیب‌دیده همچنان حمایت‌های اساسی مورد نیاز کودکان را دریافت می‌کنند.

در ایران، یونیسف در پی درخواست‌های وزارت بهداشت، در حال استقرار تجهیزات بهداشتی پیش‌بینی شده، از جمله واحدهای سیار بهداشتی، چادرهای مراقبت‌های بهداشتی اولیه و کوله پشتی حاوی اقلام بهداشتی درمانی اضطراری است تا دسترسی به خدمات ضروری را برای حدود ۲۲۶ هزار نفر در مناطق آسیب‌دیده بازیابی کند. این حمایت‌ها شامل تأمین واکسن، تجهیزات تکمیلی مراقبت‌های بهداشتی اولیه و حمایت‌های سلامت روان و روانی-اجتماعی (MHPSS) برای کودکان، نوجوانان و جوامع است.

یونیسف در لبنان نیز، در بحبوحه چالش‌های رو به رشد، پاسخ اضطراری برای رساندن کمک‌های بشردوستانه فوری به کودکان و خانواده‌ها را گسترش داده است. این اقدامات شامل دسترسی به آسیب‌پذیرترین آوارگان در پناهگاه‌های جمعی، جوامع میزبان و مناطق صعب‌العبور است.

یونیسف به همراه شرکای خود، خدمات بهداشتی را برای حمایت از خانواده‌های آواره با یک بسته پاسخ یکپارچه - شامل واکسیناسیون، مراقبت‌های ویژه نوزادان و کودکان - در بیش از ۲۹۰ پناهگاه و برای بیش از ۴۸۰ هزار نفر در جوامع میزبان گسترش داده است. علاوه بر این، یونیسف ۲۰ سیستم آب و فاضلاب را در سراسر کشور تعمیر کرده و خدمات ایمن آب و دفع فاضلاب را برای بیش از ۱.۲ میلیون نفر بازیابی کرده است.

یونیسف بار دیگر خواسته‌های دبیرکل سازمان ملل برای توقف فوری مخاصمات و تنش‌زدایی واقعی را تکرار می‌کند. هر یک از طرفین باید حداکثر خویشتن‌داری را به کار بندند. طبق قوانین بشردوستانه بین‌المللی، غیرنظامیان - به ویژه کودکان - و اماکن غیرنظامی باید همیشه مورد محافظت قرار گیرند.

***رفیق سیامک مؤیدزاده جهان ما را بدرود گفت!**

جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶، وارتان (سیامک مؤیدزاده) بابیش از ۶۵ سال مبارزه برای تحقق آرمان‌های انسانی اش جهان ما را وانهاد و رفت.

رفیق سیامک که در ۱۴ آبان ۱۳۲۰ (۵ نوامبر ۱۹۴۱) در شهر ایلام به دنیا آمده بود، در دوران نوجوانی با خانواده راهی تهران شد! این دوره که همراه با تلاطم‌های جدی سیاسی در ایران بود، او را که به سنین جوانی پا گذاشته بود تحت تاثیر خود قرار داد. بطوریکه با ورود به سازمان جوان حزب توده و آشنایی با محافل روشنفکری جوانان چپ قدم در راهی گذاشت که تا پایان عمر سرنوشت او را رقم زد!

از رابطه او با سازمان جوانان حزب توده ایران تا آشنایی با محافل و جوانان که بعدها مبارزان انقلابی همچون حمید اشرف و بیژن جزینی نشان از پیمودن راهی بود که هدفی جز تغییر جامعه بسوی آزادی و سوسیالیسم در سر نداشته باشد.

او که در نیمه اول ۱۳۴۲ ایران را ترک و به آلمان رفته بود، پس از مدتی در دیدار با رهبران حزب توده در آلمان شرقی، راه خود را از آن حزب جدا کرد.

از آنجا که انسان آرمانگرایی بود، سرعت ادامه مبارزات خود را در سازمان انقلابی حزب توده ایران پی گرفت.

در سازمان انقلابی حزب توده ایران مسئولیت‌های سنگینی را بر عهده گرفت؛ و از هیچ کوششی برای تحقق آرمان‌های حزبی اش کوتاهی نکرد! او در تمامی آن سالها تمام قد در کنار حزب اش ماند، از شرکت در مبارزات خلق کرد تا فعالیت در میان کارگران مهاجر ایرانی در منطقه خلیج فارس، مشارکت در ایجاد تشکل‌های کارگری وابسته به سازمان انقلابی در ایران پس از انقلاب ۱۳۵۷ و ... تا کمک در تدوین قانون کاری که در آن منافع کارگران ملحوظ شده باشد و ... فداکارانه با تمام توان نیرو گذاشت.

او که مسئولیت بخش کارگری حزب رنجبران را پس از انقلاب عهده دار شده بود. در آرزوی گسترش پایه‌های کارگری حزب بود که به دلیل سیاست نادرست حزب، از تشکیلات آن جدا شد. جدایی از حزب رنجبران هیچگاه همراه با دل‌سردی و کاهش حضور فعال او در میدان مبارزه نبود. پس از خروج از ایران با توانی دوچندان مبارزه با رژیم توتالیتر جمهوری اسلامی را پی گرفت. در برپایی، همراهی و سازماندهی آکسیون‌های اعتراضی علیه رژیم، دفاع از زندانیان سیاسی و آزادی‌شان، افشای کشتار دهه شصت، دفاع از مبارزات زحمتکشان ایران همواره در اول صف قرار داشت!

رفیق سیامک مدافع جنبش کارگری و یار کارگران در مبارزه اش بود. عشقی عمیق به طبقه کارگر داشت و والاترین آرمانش همان آرمان‌های این طبقه بود. از زمان احیای دوباره سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، پیگیرانه در خدمت آن قرار گرفت! هرکجا که تشکلی شکل می‌گرفت یا مبارزه‌ای چراغ اش روشن می‌شد، شغفی سرشار از انرژی در او جلوه بیرونی می‌یافت. به همین دلیل از نبود همیاری گسترده میان نیروهای مدافع تشکل‌های کارگری و از اینکه با همه توان در انعکاس خبر، برگزاری آکسیون و غیره کمکاری از نظر خودش صورت می‌گرفت از آن دلخور می‌شد و ... و تحمل کم کاری از مبارزان راه سوسیالیسم و کمونیسم را بر نمی‌تابید! از اینکه با همه توان در انعکاس، برگزاری آکسیون تلاش صورت نمی‌گرفت، رنج می‌برد. و تحمل آن از مدعیان مبارز راه سوسیالیسم و کمونیسم برایش دشوار بود!

او از بنیانگذاران جدی نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج از کشور بود و خود فعالانه در تشکیل این نهاد مشارکت داشت.

پیگیری انتشار بولتن اخبار کارگری ایران به زبان انگلیسی از زحمات بیدریغ او بود. و برای تهیه آن و نشر آن مرز نمی‌شناخت.

رفیقی رک و مبارزی پیگیر بود!

تا آخرین لحظات زندگی، با وجود بیماری و مشکلات جسمی، از فعالیت سیاسی دست نکشید و در اکسیون های سالانه ژنو حضور می یافت. با آنکه بر روی ویلچر بود، و مشکلات جسمی و کهولت سن اجازه تحرک زیاد به او نمی داد. تمنای شرکت در آنرا حتی در سال گذشته را هم داشت.!

اخبار و گزارش های کارگری، فقدان رفیق سیامک مویدزاده را به خانواده او، دوستان و رفقاییش و همه رهروان راه طبقه کارگر تسلیت میگوید و خود را همدرد فعالان جنبش کارگری میدانند!

یادش جاوید

یکم آپریل ۲۰۲۷

akhbarkargari2468@gmail.com